

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

भ्रातृव्यो लोक एवैतान्येकचत्वारिंशच्च ॥ 1 ॥

दे॒वा॒सु॒राः सं॒य॒त्ता आ॒स॒न्ते न व्य॑जयन्त॒ स ए॒ता
इन्द्र॑स्त॒नूर॑पश्य॒त्ता उपा॑धत्त॒ ताभि॑र्वै स त॒नुव॑मिन्द्रि॒यं
वी॒र्य॑मा॒त्मन्न॑धत्त॒ ततो॑ दे॒वा अ॒भ॒व॑न्परा॒सुरा॒ यदिन्द्र॑त॒नूरु॑प॒दधा॑ति
त॒नुव॑मे॒व ताभि॑रिन्द्रि॒यं वी॒र्यं यज॑मान आ॒त्मन्ध॑त्तेऽथो
सेन्द्र॑मे॒वाग्नि॑ स॒त॒नुं चि॑नुते भ॒व॑त्या॒त्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यः

[1]

भ॒व॒ति य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ऽपा॑क्राम॒त्तम॑व॒रुधं॒ नाश॑क्रुवन्त॒ ए॒ता
य॑ज्ञत॒नूर॑पश्यन्ता उपा॑धत्त॒ ताभि॑र्वै ते य॒ज्ञमवा॑रुन्धत्त॒
यद्य॑ज्ञत॒नूरु॑प॒दधा॑ति य॒ज्ञमे॒व ताभि॑र्यज॑मानोऽव॒ रुन्धे॑
त्रय॑स्त्रिंश॒तमु॑प॒ दधा॑ति त्रय॑स्त्रिंश॒द्वे दे॒वता॑ दे॒वता॑ ए॒वाव॑
रुन्धे॑ऽथो सा॒त्मान॑मे॒वाग्नि॑ स॒त॒नुं चि॑नुते सा॒त्मा मुष्मि॑ल्लो॒के

[2]

भ॒व॒ति य ए॒वं वेद॒ ज्योति॑ष्मतीरुप॒ दधा॑ति

ज्योतिरेवास्मिन्दधात्येताभिर्वा अग्निश्चितो ज्वलति
 ताभिरेवैन॑ समिन्द्र उभयोरस्मै लोकयोज्योतिर्भवति
 नख्यत्रेष्टका उपं दधात्येतानि वै दिवो ज्योतींषि
 तान्येवाव रुन्दे सुकृतां वा एतानि ज्योतींषि यन्नख्यत्राणि
 तान्येवाप्रोत्यथो अनूकाशमेवैतानि [3]

ज्योतींषि कुरुते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै
 यत्स॑स्पृष्टा उपदध्याद्वृष्ट्यै लोकमपि दध्यादवर्षुकः
 पर्जन्यः स्यादस॑स्पृष्टा उपं दधाति वृष्ट्या एव लोकं
 करोति वर्षुकः पर्जन्यो भवति पुरस्तादन्याः प्रतीचीरुपं
 दधाति पश्चादन्याः प्राचीस्तस्मात्प्राचीनानि च प्रतीचीनानि
 च नख्यत्राण्या वर्तन्ते॥ [4]

सयोनमेता वै करोत्येकान्नचत्वारिंशच्च॥2॥

ऋतव्या उपं दधात्यृतूनां कृत्यै द्वंद्वमुपं दधाति
 तस्माद्द्वंद्वमृतवोऽधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चित्तिरन्तरिंख्यमिव
 वा एषा द्वंद्वमन्यासु चितीषूपं दधाति चतस्रो मध्ये धृत्या
 अन्तःश्लेषणं वा एताश्चितीनां यदृतव्या यदृतव्या उपदधाति
 चितीनां विधृत्या अवकामनूपं दधात्येषा वा अग्नेर्योनिः
 सयोनिम् [5]

ए॒वाग्निं चि॑नुत उ॒वाच॑ ह वि॒श्वामि॑त्रोऽद॒दि॒त्स ब्र॒ह्मणा॑न्
यस्यै॒ता उप॑धी॒यान्तै॑ य उ॑ चैना ए॒वं वेद॑दिति॒ संव॑त्स॒रो
वा ए॒तम्प्र॑ति॒ष्ठायै॑ नुदते॒ योऽग्निं॑ चि॒त्वा न प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति॒ पञ्च॑
पूर्वा॑श्चित॒यो भव॑न्त्यथ॒ षष्ठीं॑ चि॒तिं चि॑नुते॒ षड्वा ऋ॒तवः॑ संव॑त्स॒र
ऋ॒तुष्वे॒व संव॑त्स॒रे प्र॑ति॒ तिष्ठ॑त्ये॒ता वै [6]

अधि॑प॒त्नीर्नामे॑ष्ट॒का यस्यै॒ता उप॑धी॒यन्तेऽधि॑पतिरे॒व
स॑मा॒नाना॑म॒भव॑ति॒ यं द्वि॒ष्यात्तमु॑प॒दध॑द्वायेदे॒ताभ्य॑ ए॒वैनं॑
दे॒वता॑भ्य॒ आ वृ॑श्चति॒ ताज॑गा॒र्तिमा॑र्च्छत्यङ्गि॒रसः॑ सु॒वर्गं॑
लो॒कं य॑न्तो॒ या य॒ज्ञस्य॑ निष्कृ॒तिरा॑सी॒त्तामृषि॑भ्यः॒ प्रत्यौ॑हन्
तद्धि॑र॒ण्यम॑भव॒द्यद्धि॑र॒ण्यश॑ल्कैः प्रो॒ख्यति॑ य॒ज्ञस्य॑ निष्कृ॒त्या
अथो॑ भेष॒जमे॒वास्मै॑ करोति [7]

अथो॑ रू॒पेणै॒वैनं॑ सम॑र्धय॒त्यथो॑ हि॒र॒ण्यज्यो॑तिषै॒व
सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॑ति॒ साह॑स्र॒वता॑ प्रो॒ख्यति॑ साह॑स्रः प्र॒जाप॑तिः
प्र॒जाप॑ते॒रात्या॑ इ॒मा मे॑ अ॒ग्न इ॑ष्ट॒का धे॑नवः स॒न्त्वि॒त्याह॑
धे॒नूरे॒वैनाः॑ कुरु॒ते ता ए॑नं का॒मदु॑घा॒ अमु॑त्रा॒मुष्मि॑ल्लो॒क उप॑
तिष्ठ॑न्ते॥ [8]

रुद्रो वा एष यदग्निः स एतर्हि जातो यर्हि
 सर्वश्चितः स यथा वत्सो जातः स्तनम्प्रेप्सत्येवं वा एष
 एतर्हि भागधेयम्प्रेप्सति तस्मै यदाहुतिं न जुहुयादध्वर्यु
 च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं जुहोति भागधेयेनैवैनं
 शमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न यजमानो यद्गाम्याणामपशूनाम्
 [9]

पयसा जुहुयाद्गाम्यान्पशूञ्छुचार्पयेद्यदारण्यानामारण्याञ्जर्ति
 वा जुहुयाद्गवीधुकयवाग्वा वा न ग्राम्यान्पशून्
 हिनस्ति नारण्यानथो खल्वाहुरनाहुतिर्वै जर्तिलांश्च
 गवीधुकाश्चेत्यजर्षीरेण जुहोत्याग्नेयी वा एषा यदजाहुत्यैव
 जुहोति न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानङ्गिरसः सुवर्गं
 लोकं यन्तः [10]

अजायां घर्मम्प्राप्तिश्चन्त्सा शोचन्ती पूर्णम्पराजिहीत
 सो ३ ऽर्कोऽभवत्तदर्कस्यार्कत्वमर्कपूर्णं जुहोति
 सयोनित्वायोदङ्घ्रिष्ठञ्जुहोत्येषा वै रुद्रस्य दिक्स्वायामेव
 दिशि रुद्रं निरवदयते चरमायामिष्टकायां जुहोत्यन्तत
 एव रुद्रं निरवदयते त्रेधाविभक्तं जुहोति त्रयं इमे लोका

इ॒माने॒व लो॒कान्त्स॒माव॑द्दी॒र्यान्करो॒तीय॒त्यग्रे॑ जुहोति [11]

अथे॒यत्यथे॑यति॒ त्रयं॑ इ॒मे लो॒का ए॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यः॑
शम॑यति॒ तिस्र॑ उत्त॑रा॒ आहु॑तीर्जुहोति॒ षट्त्सम्प॑द्यन्ते
षड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुभि॑रे॒वैन॑ः शम॑यति॒ यद॑नुपरि॒क्रामं॑
जुहु॑याद॑न्तरवचा॒रिण॑ः रु॒द्रं कुर्या॑दथो॒ खल्वा॑हुः कस्यां॑ वाहं
दि॒शि रु॒द्रः कस्यां॑ वेत्य॑नुपरि॒क्राम॑मे॒व हो॑त॒व्यम॑परि॒वर्गमे॒वैन॑ः
शम॑यति [12]

ए॒ता वै दे॒वताः॑ सु॒व॒र्ग्या या उ॑त्त॒मास्ता॑ यज॑मानं वाचयति॒
ताभि॑रे॒वैन॑ः सु॒व॒र्गं लो॒कं ग॑मयति॒ यं द्वि॒ष्यात्तस्य॑ संच॑रे
प॑शूनां न्यस्ये॒द्यः प्र॑थ॒मः प॒शुर॑भि॒तिष्ठ॑ति॒ स आ॒र्तिमा॑र्च्छति॥
[13]

शुवे॑त्सोऽपाम॑ष्ट॒भिर्वि॑कर्षति॒ नान्तरे॑का॒न्नप॑ञ्चाशच्च॥4॥

अश्म॑न्नूर्ज॒मिति॑ परि॑ षिञ्चति॒ मार्ज॑यत्ये॒वैन॑मथो॒ तर्प॑यत्ये॒व
स ए॑नं तृ॒प्तोऽख्यु॑ध्यन्नशोचन्नमु॒ष्मिल्लो॑क॒ उप॑ तिष्ठते॒ तृप्य॑ति
प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्य॒ एवं वेद॑ तां न॒ इष॑मूर्जं॒ धत्त॑ मरुतः स॒ररा॑णा
इत्या॒हान्नं॑ वा ऊ॒र्गन्न॑म्मरुतोऽन्नमे॒वाव॑ रु॒द्धेऽश्म॑स्ते॒ ख्युद॑मुं
ते शुक् [14]

ऋच्छुतु यं द्विष्म इत्याहु यमेव द्वेष्टि तमस्य ख्युधा च शुचा
 चार्पयति त्रिः परिषिञ्चन्पर्येति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य
 शुचः शमयति त्रिः पुनः पर्येति षट्थसम्पद्यन्ते षड्वा ऋतव
 ऋतुभिरेवास्य शुचः शमयत्यपां वा एतत्पुष्पं यद्वेतसोऽपाम्
 [15]

शरोऽवका वेतसशाखया चावकाभिश्च वि कर्षत्यापो
 वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचः शमयति यो वा अग्निं
 चितम्प्रथमः पशुरधिक्रामतीश्वरो वै तः शुचा प्रदहो मण्डूकेन
 वि कर्षत्येष वै पशूनामनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषु
 पशुषु हितो नारण्येषु तमेव शुचार्पयत्यष्टाभिर्वि कर्षति
 [16]

अष्टार्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य
 शुचः शमयति पावकवतीभिरन्नं वै पावकोऽन्नैनेवास्य
 शुचः शमयति मृत्युर्वा एष यदग्निर्ब्रह्मण एतद्रूपं
 यत्कृष्णाजिनम् कार्ष्णी उपानहावुपं मुञ्चते ब्रह्मणैव
 मृत्योरन्तर्धत्तेऽन्तर्मृत्योर्धत्तेऽन्तरन्नाद्यादित्याहुरन्यामुपमुञ्चतेऽन्य
 नान्तः [17]

ए॒व मृ॒त्योर्ध॒त्तेऽवा॒न्नाद्य॑ रु॒द्धे नम॑स्ते॒ हर॑से शो॒चिष॑
 इत्या॑ह नम॒स्कृत्य॑ हि व॒सीया॑समु॒चर॑न्त्य॒न्यं ते
 अ॒स्मत्त॑पन्तु हे॒तय॑ इत्या॑ह यमे॒व द्वेष्टि॑ तम॑स्य शु॒चार्प॑यति
 पा॒व॒को अ॒स्मभ्य॑ शि॒वो भ॒वेत्या॑हान्नं॒ वै पा॒व॒कोऽन्न॑मे॒वाव॑
 रु॒द्धे द्वाभ्या॑मधि॒ क्राम॑ति॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ अप॒स्य॑वती॒भ्याः
 शान्त्यै॑॥ [18]

देवाः प्राजापत्यो वृत्रश्चिरं पाप्मनश्चत्वारिंशच्च॥5॥

नृ॒षदे॒ वडि॑ति॒ व्याघा॑रयति॒ प॒ङ्क्याहु॑त्या य॒ज्ञमु॒खमा॑
 र॑भतेऽर॒ख्णया॑ व्याघा॑रयति॒ तस्मा॑द॒र॒ख्णया॑ प॒शवो॑ऽङ्गा॒नि
 प्र ह॑रन्ति॒ प्रति॑ष्ठित्यै॒ यद्व॑ष॒ङ्कुर्या॑द्या॒तया॑मास्य॒ वष॑ट्कारः
 स्या॒द्यन्न॑ व॒षङ्कुर्या॑द्र॒ख्यांसि॑ य॒ज्ञः ह॑न्युर्वडि॒त्याह॑ प॒रोर॑ख्यमे॒व
 वष॑ट्करोति॒ नास्य॑ या॒तया॑मा वष॑ट्कारो भ॒वन्ति॑ न य॒ज्ञः
 र॒ख्यांसि॑ घ्नन्ति हु॒तादो॑ वा अ॒न्ये दे॒वाः [19]

अ॒हुतादो॑ऽन्ये॒ तान॑ग्नि॒चिदे॒वोभ्या॑न्प्रीणाति॒ ये दे॒वा
 दे॒वाना॑मि॒ति द॒ध्ना म॑धुमि॒श्रेणा॑वो॒र॒खति॑ हु॒ताद॑श्चै॒व
 दे॒वान॑हु॒ताद॑श्च॒ यज॑मानः प्रीणाति॒ ते यज॑मानम्प्रीणन्ति
 द॒ध्ने॒व हु॒ताद॑ः प्रीणाति॒ मधु॑षाहु॒तादो॑ ग्रा॒म्यं वा ए॒तदन्नं॑

यद्दध्या॑र॒ण्यम्मधु॑ यद्दध्ना॑ म॒धुमिश्रे॑णा॒वोर्ख॑त्यु॒भय॑स्याव॒रुद्धौ॑
ग्रु॒मुष्टि॑नावो॒र्खति॑ प्राजाप॒त्यः [20]

वै ग्रु॒मुष्टिः संयो॑नि॒त्वाय॑ द्वाभ्या॒म्प्रति॑ष्ठित्या अनुपरि॒चार॑मवो॒र्ख
वि वा ए॒ष प्रा॒णैः प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्ऋ॒ध्यते॑ योऽग्निं
चि॒न्वन्न॑धि॒क्राम॑ति प्रा॒णदा॑ अ॒पान॑दा इत्या॒ह प्रा॒णाने॑वात्मन्ध॒त्ते
वर्चो॑दा व॒रिवो॑दा इत्या॒ह प्र॒जा वै वर्चः॑ प॒शवो॑ व॒रिवः॑
प्र॒जामे॒व प॒शूना॑त्मन्ध॒त्त इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्तं वृ॒त्रः [21]

हूतः षोड॑शभि॒र्भोगै॑र॒सिना॑त्स ए॒ताम॑ग्रयेऽनी॒कव॑त्
आहु॑तिमपश्य॒त्ताम॑ जुहो॒त्तस्या॑ग्नि॒रनी॑कवा॒न्धस्वेन॑ भाग॒धेये॑न
प्रीतः षोड॑श॒धा वृ॒त्रस्य॑ भो॒गानप्य॑दह॒द्वैश्व॑कर्म॒णेन॑ पा॒प्मनो॑
नि॒रमु॑च्यत॒ यद॑ग्रयेऽनी॒कव॑त् आहु॑तिं जुहो॒त्यग्नि॑रे॒वास्या॑नी॒कवा॑न्
भाग॒धेये॑न प्रीतः पा॒प्मान॑मपि॒ दह॑ति वैश्वकर्म॒णेन॑ पा॒प्मनो॑
नि॒रमु॑च्यते॒ यं का॒मये॑त चि॒रम्पा॑प्मनः [22]

नि॒रमु॑च्ये॒तेत्येकै॑कं तस्य॑ जुहुयाच्चि॒रमे॒व पा॑प्मनो॒ निर्मु॑च्यते॒
यं का॒मये॑त ता॒जक्पा॑प्मनो॒ निर्मु॑च्ये॒तेति॒ सर्वा॑णि॒ तस्या॑नु॒द्रुत्य॑
जुहुया॑त्ता॒जगे॒व पा॑प्मनो॒ निर्मु॑च्यतेऽथो॒ खलु॑ नाने॒व सू॒क्ताभ्या॑

जुहोति नानैव सूक्तयोर्वीर्यं दधात्यथो प्रतिष्ठित्यै॥ [23]

प्राणैः पोषाँऽप्रत्याग्रीध्रे पतिमेष दशं च॥6॥

उदेनमुत्तरां नयेति समिध आ दधाति यथा जनं
यतेऽवसं करोति तादृगेव तत्तिस्त्र आ दधाति त्रिवृद्धा
अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मै भागधेयं करोत्यौदुम्बरीर्भवन्त्यूर्वा
उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि दधात्युदु त्वा विश्वे देवा इत्याह
प्राणा वै विश्वे देवाः प्राणैः [24]

एवैनमुद्यच्छतेऽग्रे भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा
एवैनं चित्तायोद्यच्छते तेनैवेनः समर्धयति पञ्च दिशो
दैवीर्यज्ञमवन्तु देवीरित्याह दिशो ह्येषोऽनु प्रच्यवतेऽपामंतिं
दुर्मतिम्बाधमाना इत्याह रख्यसामपंहत्यै रायस्पोषे
यज्ञपतिमाभजन्तीरित्याह पशवो वै रायस्पोषः [25]

पशूनेवाव रुन्दे षड्भिर्हरति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवेनः
हरति द्वे परिगृह्यवती भवतो रख्यसामपंहत्यै सूर्यरश्मिर्हरिकेश
पुरस्तादित्याह प्रसूत्यै ततः पावका आशिषो नो
जुषन्तामित्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवाव रुन्दे देवासुराः
संयत्ता आसन्ते देवा एतदप्रतिरथमपश्यन्तेन वै तैऽप्रति

[26]

असुरानजयन्तदप्रतिरथस्याप्रतिरथत्वय्यँदप्रतिरथं
 द्वितीयो होतान्वाहाप्रत्येव तेन यजमानो भ्रातृव्याञ्जयत्यथो
 अनभिजितमेवाभि जयति दशर्चम्भवति दशाख्वरा
 विराड्विराजेमौ लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अथो
 दशाख्वरा विराडन्न विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यसंदिव
 वा अन्तरिख्वमन्तरिख्वमिवाग्नीध्रमाग्नीध्रे [27]

अश्मानं नि दधाति सत्त्वाय द्वाभ्याम्प्रतिष्ठित्यै विमानं
 एष दिवो मध्यं आस्त इत्याह व्यैवैतया मिमीते मध्ये दिवो
 निहितः पृश्निरश्मेत्याहान्नं वै पृश्न्यन्नमेवाव रुन्दे चतसृभिरा
 पुच्छादेति चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेवेन्द्रं विश्वा
 अवीवृधन्नित्याह वृद्धिमेवोपावर्तते वाजानां सत्यतिम्पतिम्
 [28]

इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुन्दे सुम्रहूर्यज्ञो देवाः आ
 च वरखदित्याह प्रजा वै पशवः सुम्रम्प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते
 यखदग्निर्देवो देवाः आ च वरखदित्याह स्वगाकृत्यै वाजस्य
 मा प्रसवेनोद्भाभेणोदग्रभीदित्याहासौ वा आदित्य उद्यन्तुद्भाभ
 एष निम्रोचन्निग्राभो ब्रह्मणैवात्मानमुद्गृह्णाति ब्रह्मणा भ्रातृव्यं

नि गृह्णाति॥ [29]

अग्ने॑ प्रेह्य॑वं स्म द॒हे तां प्र॒जाप॑तिः सा॒ख्यान्म॑नुष्यवि॒शमे॑कं वि॒शति॑श्च॥ 7 ॥

प्राची॑मनु॒ प्रदि॑श॒म्प्रेहि॑ वि॒द्वानि॑त्या॒ह दे॒वलो॒कमे॒वैतयो॒पाव॑र्तते॒
क्रम॑ध्वम॒ग्निना॒ नाक॑मित्या॒हेमाने॒वैतया॑ लो॒कान्क्रम॑ते पृथि॒व्या
अ॒हमु॑दन्तरि॒ख्यमा॑रु॒हमित्या॑हेमाने॒वैतया॑ लो॒कान्त्स॒मारो॑हति॒
सुव॑र्यन्तो॒ नापे॑ख्यन्त॒ इत्या॑ह सुव॒र्गमे॒वैतया॑ लो॒कमे॒त्यग्ने॑
प्रेहि॑ [30]

प्र॒थमो॑ दे॒वय॑तामि॒त्याहो॒भये॑ष्वे॒वैतया॑ दे॒वमनु॑ष्येषु
च॒ख्युर्द॑धाति प॒ञ्चभि॑रधि॒ क्राम॑ति॒ पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञो या॒वाने॒व
य॒ज्ञस्तेन॑ स॒ह सु॑व॒र्गं लो॒कमे॑ति॒ नक्तो॑षासेति॒ पुरो॑नुवा॒क्याम॑न्वा॒ह
प्र॒त्या अ॒ग्ने सह॑स्रा॒ख्येत्या॑ह सा॒हस्रः॑ प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑
तस्मै॑ ते वि॒धेम॒ वाजा॑य॒ स्वाहे॑त्या॒हान्नं॑ वै वा॒जोऽन्न॑मे॒वाव॑
[31]

रु॒द्धे द॒ध्नः पूर्णा॑मौदु॒म्बरी॑ स्वयमातृ॒ण्णायां॑ जुहोत्यू॒र्ग्वै
दध्यू॑र्गुदु॒म्बरो॒ऽसौ स्व॑यमातृ॒ण्णामु॒ष्यामे॒वोर्जं॑ दधाति॒
तस्मा॑द॒मुतो॒ऽर्वाची॑मूर्जमुप॒ जीवाम॑स्ति॒सृभिः॑ सादयति॒
त्रि॒वृद्धा॑ अ॒ग्निर्या॒वाने॒वाग्नि॑स्तम्प्रति॒ष्ठां ग॑मयति॒ प्रेद्धो॑ अ॒ग्ने

दीदिहि पुरो न इत्यौदुम्बरीमा दधात्येषा वै सूमी
कर्णकावत्येतया ह स्म [32]

वै देवा असुराणां शततर्हास्तृहन्ति यदेतया
समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतघ्नीं यजमानो भ्रातृव्याय प्र
हरति स्तृत्या अछम्बद्वारविधेम ते परमे जन्मन्नग्र इति
वैकङ्कतीमा दधाति भा एवाव रुन्दे तां संवितुर्वरेण्यस्य
चित्रामिति शमीमयीं शान्त्या अग्निर्वा ह वा अग्निचितं
दुहेऽग्निचिद्वाग्निं दुहे ताम् [33]

संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामित्याहैष वा अग्नेर्दोहस्तमस्य
कण्व एव श्रायसोऽवेत्तेन ह स्मैनं स दुहे यदेतया
समिधमादधात्यग्निचिदेव तदग्निं दुहे सप्त तै अग्ने समिधः
सप्त जिह्वा इत्याह सप्तैवास्य साप्तानि प्रीणाति पूर्णया
जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः प्रजापतेः [34]

आप्त्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
असृजत प्रजानां सृष्ट्या अग्निर्देवेभ्यो निलायत स
दिशोऽनु प्राविशञ्जुह्वन्मनसा दिशो ध्यायेद्दिग्भ्य एवैनमव
रुन्दे दध्ना पुरस्ताञ्जुहोत्याज्येनोपरिष्ठात्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं

च॑ स॒मीची॑ दधाति॒ द्वाद॑शकपालो वैश्वान॒रो भ॑वति॒ द्वाद॑श
मासाः॑ संवत्स॒रः संवत्स॒रोऽग्नि॑र्वैश्वान॒रः सा॒ख्यात् [35]

ए॒व वै॑श्वान॒रम॑व॒ रुन्धे॒ यत्प्र॑याजा॒नूया॒जान्कुर्या॑द्विक॒स्तिः
सा य॒ज्ञस्य॑ दर्वि॒होमं॑ क॒रोति॒ य॒ज्ञस्य॑ प्र॒ति॑ष्ठित्यै रा॒ष्ट्रं
वै वै॑श्वान॒रो वि॒ण्म॒रुतो॑ वैश्वान॒रः हु॒त्वा मा॑रु॒ताञ्जु॑होति
रा॒ष्ट्र ए॒व वि॒शम॑नु॒ बध्ना॑त्युच्चैर्वै॑श्वान॒रस्या॑ श्रा॒वय॑त्युपा॒ः शु
मा॑रु॒ताञ्जु॑होति॒ तस्मा॑द्वा॒ष्ट्रं वि॒शम॑तिं वदति॒ मा॒रुता॑ भ॑वन्ति
म॒रुतो॑ वै दे॒वानां॑ वि॒शो दे॒ववि॒शेनै॒वास्मै॑ मनु॒ष्यवि॒शम॑व॒
रुन्धे॒ सप्त॑ भ॑वन्ति स॒प्तग॑णा॒ वै म॒रुतो॑ ग॒णश॑ ए॒व वि॒शम॑व॒
रुन्धे॒ ग॒णेन॑ ग॒णम॑नु॒द्रुत्य॑ जुहोति॒ वि॒शमे॒वास्मा॑ अनु॑व॒र्त्मानं॑
क॒रोति॑॥ [36]

वि वै य॒ज्ञस्सामं॑ च म॒ इत्या॑ह च ति॒स्रश्चे॒कात्र॑पञ्चा॒शच॑॥४॥

वसो॒र्धारा॑ जुहोति॒ वसो॑र्मे॒ धारा॑स॒दिति॒ वा ए॒षा हू॑यते
घृ॒तस्य॑ वा ए॒नमे॒षा धारा॑मुष्मि॒ल्लोके॑ पि॒न्वमा॑नोप॒ तिष्ठ॑त॒
आ॒ज्येन॑ जुहोति॒ तेजो॑ वा आ॒ज्यं तेजो॑ वसो॒र्धारा॑
तेज॑सै॒वास्मै॑ तेजो॒ऽव॑ रु॒न्धेऽथो॑ का॒मा वै वसो॒र्धारा॑
का॒माने॒वाव॑ रुन्धे॒ यं का॑मये॒त प्रा॒णान॑स्या॒न्नाद्यं॑ वि [37]

छिन्द्यामिति विग्राहं तस्य जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यं
 विच्छिनत्ति यं कामयेत प्राणानस्यान्नाद्यं सं तनुयामिति
 संततां तस्य जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यं सं तनोति द्वादश
 द्वादशानि जुहोति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मा
 अन्नमव रुन्देऽन्नं च मेऽख्युच्च म इत्याहैतद्वै [38]

अन्नस्य रूपं रूपेणैवान्नमव रुन्देऽग्निश्च म आपश्च म
 इत्याहैषा वा अन्नस्य योनिः सयोन्येवान्नमव रुन्देऽर्धेन्द्राणि
 जुहोति देवता एवाव रुन्दे यत्सर्वेषामर्धमिन्द्रः प्रति
 तस्मादिन्द्रो देवतानाम्भूयिष्ठभाक्तं इन्द्रमुत्तरमाहेन्द्रियमेवास्मि
 यज्ञायुधानि जुहोति यज्ञः [39]

वै यज्ञायुधानि यज्ञमेवाव रुन्देऽथो एतद्वै यज्ञस्य रूपं
 रूपेणैव यज्ञमव रुन्देऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च म इत्याह
 स्वगाकृत्या अग्निश्च मे घर्मश्च म इत्याहैतद्वै ब्रह्मवर्चसस्य
 रूपं रूपेणैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्दे ऋक् मे सामं च म
 इत्याह [40]

एतद्वै छन्दसां रूपं रूपेणैव छन्दांस्यव रुन्दे
 गर्भाश्च मे वत्साश्च म इत्याहैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैव

प॒शून॑वं रु॒द्धे क॒ल्पाञ्जु॑होत्य॒क्लृप्त॑स्य॒ क्लृप्त्यै॑ यु॒ग्मद॑यु॒जे जु॑होति
मिथु॒नत्वायो॑त्तरा॒वती॑ भवतो॒ऽभिक्रा॑न्त्या॒ एका॑ च मे ति॒स्रश्च॑
म॒ इत्या॑ह दे॒वछ॑न्द॒सं वा ए॒का च ति॒स्रश्च॑ [41]

म॒नुष्य॑छ॒न्दसं॑ चत॑स्रश्चाष्टौ च॑ दे॒वछ॑न्द॒सं चै॒व
म॒नुष्य॑छ॒न्दसं॑ चा॒वं रु॒द्ध आ॒ त्रय॑स्त्रिंशतो जु॑होति
त्रय॑स्त्रिंश॒द्वे दे॒वता॑ दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रु॒द्ध आ॒ष्टाच॑त्वारिंशतो
जु॑होत्य॒ष्टाच॑त्वारिंशद॒खरा॑ जग॑ती॒ जाग॑ताः प॒शवो॑
जग॑त्यै॒वास्मै॑ प॒शून॑वं रु॒द्धे वाज॑श्च प्रस॒वश्चेति॑ द्वा॒दशं॑
जु॑होति॒ द्वा॒दश॑ मा॒साः सं॒वत्स॒रः सं॒वत्स॒र ए॒व प्र॒ति ति॑ष्ठति॥
[42]

ओष॑धयः स॒प्तभि॑ दि॒शोऽन्य॑था द्वे च॑॥९॥

अ॒ग्निर्दे॒वेभ्यो॑ऽपा॑क्रामद्वा॒गधे॑यमिच्छ॒मान॑स्तं दे॒वा अ॑ब्रुव॒न्नुप॑
न॒ आ॒ वर्त॑स्व ह॒व्यं नो॑ व॒हेति॑ सो॑ऽब्रवी॒द्वर॑ वृ॒णो म॒ह्यमे॒व
वा॒जप्र॑स॒वीय॑ जु॒हव॑न्निति॒ तस्मा॑द॒ग्नये॑ वाजप्रस॒वीय॑ जु॒हति॑
यद्वा॑जप्रस॒वीय॑ जु॒होत्य॑ग्निमे॒व तद्वा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धय॒त्यथो॑
अभि॑षेक ए॒वास्य॑ स च॑तुर्द॒शभिर्जु॑होति स॒प्त ग्रा॒म्या ओष॑धयः
स॒प्त [43]

आ॒र॒ण्या उ॒भयी॑षा॒मव॑रुद्धा॒ अन्न॑स्यान्नस्य जुहोत्यन्नस्यान्नस्य
 औ॒दु॒म्बरेण॑ सु॒वेण॑ जुहोत्यूर्वा उ॒दु॒म्बर॑ ऊ॒र्गन्न॑मूर्जै॒वास्मा॑
 ऊ॒र्ज॒मन्न॑मव॑ रुन्देऽग्निर्वै दे॒वाना॑म॒भिषि॑क्तोऽग्नि॒चिन्म॑नु॒ष्याणा॑न्तस्य
 न धा॒वेद॑वरुद्धः॒ ह्य॑स्यान्नमन्नमिव॒ खलु॑ वै व॒र्षय्य॑द्धावे॒दन्नाद्या॑द्ध
 [44]

उ॒पाव॑र्तते॒ नक्तो॑षासेति॑ कृ॒ष्णायै॑ श्वेतव॑त्सायै॒ पय॑सा
 जुहोत्य॒ह्वैवास्मै॑ रात्रि॒म्प्र दा॑पयति॒ रात्रि॒याह॑रहोरा॒त्रे ए॒वास्मै॑
 प्र॒त्ते का॑मम॒न्नाद्यं॑ दुहाते॒ राष्ट्र॑भृ॒तो जु॑होति॒ रा॒ष्ट्रमे॒वाव॑ रुन्दे
 ष॒ड्भिर्जु॑होति॒ षड्वा॑ ऋ॒तव॑ ऋ॒तुष्वे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति॒ भुव॑नस्य
 प॒त इति॑ रथ॒मुखे॑ पश्चाहु॑तीर्जुहोति॒ वज्रो॑ वै रथो॒ वज्र॑णै॒व दि॑शः [45]

अ॒भि ज॑यत्यग्नि॒चितः॑ ह॒ वा अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के वा॒तोऽभि॑
 प॑वते॒ वात॑ना॒मानि॑ जुहोत्य॒भ्यैवैन॑म॒मुष्मि॑ल्लो॒के वा॒तः प॑वते॒
 त्रीणि॑ जुहोति॒ त्रयं॑ इ॒मे लो॒का ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑
 वा॒त॒मव॑ रुन्दे॒ समुद्रो॑ऽसि॒ नभ॑स्वा॒नित्या॑हैत॒द्वै वा॒तस्य॑
 रू॒पः रू॒पेणै॒व वा॒त॒मव॑ रुन्देऽञ्ज॒लिना॑ जुहोति॒ न
 ह्येतेषा॑म॒न्यथा॑हु॒तिर॒वक॑ल्पते॥ [46]

त्रिवृदथ तिष्ठन्त्यग्न्याधेयैर्न नाचिनुत सुप्तदंश च॥10॥

सुवर्गाय वै लोकाय देवरथो युज्यते यत्राकूताय
मनुष्यरथ एष खलु वै देवरथो यदग्निरग्निं युनज्मि
शवसा घृतेनेत्याह युनक्त्येवैनं स एनं युक्तः सुवर्गं
लोकमभि वहति यत्सर्वाभिः पञ्चभिर्युज्याद्युक्तोऽस्याग्निः
प्रच्युतः स्यादप्रतिष्ठिता आहुतयः स्युरप्रतिष्ठिताः स्तोमा
अप्रतिष्ठितान्युक्थानि तिसृभिः प्रातःसवनेऽभि मृशति त्रिवृत्
[47]

वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तं युनक्ति यथानसि युक्त
आधीयत एवमेव तत्प्रत्याहुतयस्तिष्ठन्ति प्रति स्तोमाः
प्रत्युक्थानि यज्ञायज्ञियस्य स्तोत्रे द्वाभ्यामभि मृशत्येतावान्
वै यज्ञो यावानग्निष्टोमो भूमा त्वा अस्यात ऊर्ध्वः क्रियते
यावानेव यज्ञस्तमन्ततोऽन्वारोहति द्वाभ्यामप्रतिष्ठित्या
एकयाप्रस्तुतम्भवत्यथ [48]

अभि मृशत्युपैन्मुत्तरो यज्ञो नमत्यथो संतत्यै प्र वा
एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते योऽग्निं चिनुते न वा एतस्यानिष्टक
आहुतिरव कल्पते यां वा एषोऽनिष्टक आहुतिं जुहोति

स्रवन्ति वै सा ता९ स्रवन्तीं यज्ञोऽनु परा भवति यज्ञं यजमानो
यत्पुनश्चितिं चिनुत आहुतीनाम्प्रतिष्ठित्यै प्रत्याहुतयस्तिष्ठन्ति
[49]

न यज्ञः पराभवति न यजमानोऽष्टावुप दधात्यष्टाख्वरा
गायत्री गायत्रेणैवैनं छन्दसा चिनुते यदेकादश त्रैष्टुभेन
यद्वादश जागतेन छन्दोभिरेवैनं चिनुते नपात्को
वै नामैषोऽग्निर्यत्पुनश्चितिर्य एवं विद्वान्पुनश्चितिं
चिनुत आ तृतीयात्पुरुषादन्नमत्ति यथा वै पुनराधेयं
एवम्पुनश्चितिर्योऽग्न्याधेयेन न [50]

ऋध्नोति स पुनराधेयमा धत्ते योऽग्निं चित्वा नध्नोति
स पुनश्चितिं चिनुते यत्पुनश्चितिं चिनुत ऋद्ध्या अथो
खल्वाहुर्न चेतव्येति रुद्रो वा एष यदग्निर्यथा व्याघ्र९
सुप्तम्बोधयति तादृगेव तदथो खल्वाहुश्चेतव्येति यथा
वसीया९ सम्भागधेयेन बोधयति तादृगेव तन्मनुरग्निमचिनुत
तेन नाध्नोत्स एताम्पुनश्चितिमपश्यत्तामचिनुत तया वै स
आध्नोद्यत्पुनश्चितिं चिनुत ऋद्ध्यै॥ [51]

छन्दाश्चितं चिन्वीत पशुकामः पशवो वै छन्दांसि
 पशुमानेव भवति श्येनचितं चिन्वीत सुवर्गकामः श्येनो
 वै वयसांम्पतिष्ठः श्येन एव भूत्वा सुवर्गं लोकम्पतति
 कङ्कचितं चिन्वीत यः कामयेत शीर्षण्वानमुष्मिल्लोके
 स्यामिति शीर्षण्वानेवामुष्मिल्लोके भवत्यलजचितं चिन्वीत
 चतुःसीतम्प्रतिष्ठाकामश्चतस्रो दिशो दिख्वेव प्रति तिष्ठति
 प्रउगचितं चिन्वीत भ्रातृव्यवान्प्र [52]

एव भ्रातृव्यान्नुदत उभयतःप्रउगं चिन्वीत यः कामयेत
 प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदेय प्रतिजनिष्यमाणानिति प्रैव
 जातान्भ्रातृव्यान्नुदते प्रति जनिष्यमाणान्नथचक्रचितं
 चिन्वीत भ्रातृव्यवान् वज्रो वै रथो वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः
 प्र हरति द्रोणचितं चिन्वीतान्नकामो द्रोणे वा अन्नम्भियते
 सयोन्येवान्नमवं रुन्दे समूहं चिन्वीत पशुकामः पशुमानेव
 भवति [53]

परिचाय्यं चिन्वीत ग्रामकामो ग्राम्येव भवति श्मशानचितं
 चिन्वीत यः कामयेत पितृलोक ऋध्रुयामिति पितृलोक
 एवध्नोति विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठेनास्पर्धेतां स

ए॒ता ज॒मद॑ग्निर्वि॒हव्या॑ अप॒श्य॒ता उ॒पा॒धत्ता॑ ताभि॒र्वै स
वसि॑ष्ठस्येन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मवृ॒द्धं यद्वि॑ह॒व्या उ॒प॒दधा॑तीन्द्रि॒यमे॒व
ताभि॑र्वी॒र्यं यज॑मानो॒ भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒द्धे हो॒तुर्धि॑ष्णि॒य उ॒प
दधा॑ति यज॒माना॑य॒तनं॑ वै [54]

हो॒ता स्व॑ ए॒वास्मा॑ आ॒य॒तन॑ इन्द्रि॒यं वी॒र्य॑म॒व॑ रु॒द्धे
द्वा॒द॒शो॒प॑ दधा॒ति द्वा॒द॒शा॒ख॒रा जग॑ती॒ जाग॑ताः प॒शवो॑
जग॑त्यै॒वास्मै॑ प॒शू॒न॒व॑ रु॒द्धेऽष्टा॑व॒ष्टा॒व॒न्येषु॑ धि॒ष्णि॒येषु॑प॑
दधा॒त्यष्टा॑श॒फाः प॒शवः॑ प॒शू॒ने॒वा॒व॑ रु॒द्धे षण्मा॑र्जा॒ली॒ये
ष॒ड्वा ऋ॒त॒व॑ ऋ॒त॒वः॑ ख॒लु वै दे॒वाः पि॒तरं॑ ऋ॒तू॒ने॒व
दे॒वान्पि॒तृन्प्री॑णाति॥ [55]

अह॑र्भवति वा अ॒श्वोऽह॑र्भवति दशं च॥12॥

प॒व॒स्व॒ वाज॑सा॒तय॑ इत्य॒नुष्टु॑क्प्रति॒प॒द्भ॒वति॑ ति॒स्रोऽनु॑ष्टु॒भश्च॑त॒स्रं
गा॒य॒त्रि॒यो यत्ति॒स्रोऽनु॑ष्टु॒भस्तस्मा॑द॒श॒श्च॑स्त्रि॒भिस्तिष्ठ॑
स्तिष्ठ॑ति यच्च॒त॒स्रो गा॒य॒त्रि॒यस्तस्मा॑त्स॒र्वाश्च॑तु॒रः
प॒दः प्र॑ति॒दध॑त्प॒ला॒यते॑ प॒र॒मा वा ए॒षा छ॒न्द॑सां
यद॑नु॒ष्टुक्प॑र॒मश्च॑तुष्टो॒मः स्तोमा॑ना॒म्प॒र॒मस्त्रि॑रा॒त्रो य॒ज्ञा॒नाम्प॑र॒मोऽ
प॒शूना॑म्प॒र॒मे॒णै॒वैन॑म्प॒र॒मता॑ गमयत्येकवि॒ंश॑मह॑र्भवति [56]

यस्मिन्नश्वं आलभ्यते द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रयं
 इमे लोका असावादित्य एकविंश एष प्रजापतिः
 प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साख्यादधोति शक्ररयः पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्
 वा एते पशव आ लभ्यन्त उतेवं ग्राम्या उतेवारण्या
 यच्छक्ररयः पृष्ठम्भवन्त्यश्वस्य सर्वत्वाय पार्थुरश्मम्ब्रह्मसामम्भव
 रश्मिना वा अश्वः [57]

यत्त ईश्वरो वा अश्वोऽयतोऽप्रतिष्ठितः पराम्परावतं
 गन्तोर्त्यार्थुरश्मम्ब्रह्मसामम्भवत्यश्वस्य यत्यै धृत्यै
 संकृत्यच्छावाकसामम्भवत्युत्सन्नयज्ञो वा एष यदश्वमेधः
 कस्तद्वेदेत्याहुर्यदि सर्वो वा क्रियते न वा सर्व इति
 यत्संकृत्यच्छावाकसामम्भवत्यश्वस्य सर्वत्वाय पर्याप्त्या
 अनन्तरायाय सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तममर्भवति सर्वस्याप्त्यै
 सर्वस्य जित्यै सर्वमेव तेनाप्रोति सर्वं जयति॥ [58]

यदेकैः प्रजापतिः प्रेणानु यजुषापो विश्वकर्माग्नि आ याहि सुवर्गाय वज्रो गायत्रेणाग्रं उदधे समीचीन्द्राय मयुरपां
 बलाय पुरुषमृगः सौरी पृषतः शका रुरुरलजस्सुपूर्ण आग्नेयोऽश्वोऽग्नयेऽर्नाकवते चतुर्विंशतिः॥24॥ यदेकैः स पापीयानेतद्वा
 अग्नेर्धनुस्तद्देवास्वेन्द्रज्येष्ठा अपां नग्नेऽश्वस्तुपुरो द्विपष्टिः॥62॥ यदेकैः नैकशितिपात्येत्वं॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>